

kristityn foorumi

Kristillinen usko globaalin muutoksen kynissä
Puheenvuoro EVOP:in kutsukokouksessa Hyvinkäällä 12.2.2011

Äärikarismaattisuuden alku ei ole 1990 -luvun Toronton ja Pensacolan ns. "herätyksissä", mutta tuota vuosikymmentä voidaan pitää nykymuotoisen äärikarismaattisuuden läpimurtona. Suurelta osin tähän vaikutti myös maailmanlaaja satelliitti -TV ja sen "kristilliset" TV-kanavat, pääosassa

Bentleyn fiaskon jälkeen vastaavaa niin suurta huomiota saanutta toimintaa ei ole ollut mutta se ei tarkoita, että liikehdintä olisi laimennut. Aiempien malliensa mukainen Kansas Cityn herätys alkoi v. 2009, mutta siihen Suomessa ole niin innostuttu. Ehkä osaltaan tähän on vaikuttanut em.

julistamista (mm. Cindy Jakobs, Chuck Pierce ja Kim Clement, ym.). Esim. vuosi 2010 piti olla karismaattiselle kristikunnalle "uusi helluntai". Maailman vaikutusvaltaisimpien "profeettojen" (Apostolic Council of Prophetic Elders) mukaan em. 11.11.2009 Kansas Cityssä (Mike Bickle, Wesley Hall, Allen Hood, International House of Prayer University) alkanut Pyhän Hengen vuodatus on ollut ja tulee olemaan valtavaa Amerikalle ja maailmalle.

eurooppalainen GOD-TV ja amerikkalainen TBN. Äärikarismaattisuus ja sen mukanaan tuomat epäraamatulliset vaikutteet eivät ole heikentyneet vaikka vuosien varrella on paljastettu liikkeen ja sen johtajien väärinkäytöksiä, valheita ja epärehellisyyksiä runsain mitoin Raamatun vastaisesta opetuksesta puhumattakaan. Lakelandin herätyksen ja sen keskushahmon Todd

Lakelandin tapaus. Ennen petoksen paljastumista liikettä käsiteltiin yksipuolisen myönteisesti myös Suomen TV 7:ssä ja eräissä kristillisissä julkaisuissa vaikka tuohon aikaan oli jo varoittajakin.

Karismaattinen profeetta -liike jatkaa "valtava herätys" ja "Jumalan voitelu" -ilmoituksiaan sekä erilaisia ympäröityöiden itsestään selvyysien

Äärikarismaattisuuden ohessa ns. uusevangelisuus, joka ulkonaisissa muodoissa on maltillisempaa kuin karismaattisuus mutta pohjimmiltaan samaa, on myös saanut läpimurtonsa ja skandaalinsa (tunnettuja nimiä: Rick Warren, Tony Compolo, Ted Haggard, Robert Schuller, Max Lucado, jne.). Uusevangelisuus -termi otettiin käyttöön Fullerin teologisessa seminaarissa 1947 kuvaamaan ns. tulospurustaista kristillisyyttä, yksinkertaistettuna: se mikä

toimii ja millä saadaan tulosta, eli väkeä seurakuntiin, on oikeaa ja hyväksyttävää.

Karismaattisuus ja uusevangelisuus pitävät yhtä monissa asioissa ja liikkeiden puhujat ”puhaltavat yhteen hiileen”. Yhteydet roomalaiskatoliseen kirkkoon ovat hyvät ja sitoutuminen poliittiseen toimintaan päämääränä muuttaa maailma kristilliseksi ennen Kristuksen paluuta maan päälle (valtateologia) on ilmeistä. Kun karismaattinen liike etsii ja palvoo ”ihmeitään ja merkkejään”, uusevangelisuus vetoaa mystiikkaan, mm. vanhaan katoliseen sellaiseen.

Kuten monet tarkkailijat maailmalla ovat osoittaneet - ja tätä pitäisin tärkeimpänä huomiona - kumpikin liike lähentyy aina lisää New Age -liikettä uskomusten ja kokemusten samankaltaisuuden kautta. Tämä lähentyminen on jo vuosien ajan ollut häpeämättömän julkista ja jatkuu. Idän uskontojen menetelmiä ja niiden kautta saatavia fyysisiä ja

sielullisia tuntemuksia on otettu käyttöön ja ne ovat oleellinen osa liikkeiden toimintaa.

Rick Warren ja monet muut uusevangeliset johtajat mm. arvostavat ja ottavat oppia buddhalaisuutta, idän uskontoja ja mystiikkaa opettavilta henkilöiltä kuten: Henri Nouwen, Brian McLaren, Brennan Manning, Richard Foster, Thomas Merton, Ken Blanchard, ym. ns. kontemplatiivisen rukouksen ja ”kasvava t. esiin tuleva kirkko”

idean edistäjät (Emerging Church – on sekoitus karismaattisuutta, mystiikkaa, kokemuksen etsintää, sosiaalista aktivismia, ekumeniaa ym. Yksi pääajatus on: kun kulttuuri muuttuu, seurakunnan tulee muuttua). Thomas Merton mm. opettaa, että ”jos me kaikki tietäisimme, keitä todella olemme, niin lankeaisimme maahan ja palvoisimme toisiamme, koska meissä on Jumalan puhdas kirkkaus – jokaisessa meissä” (Ray Youngen: A Time of Departing, lainaus: Thomas Merton, Conjectures of a Guilty Bystander -1989 edition, pp.157-158).

Rick Warrenin seurakunnassa oli jokin aika sitten luennoitsijoina Yhdysvalloissa tunnetut

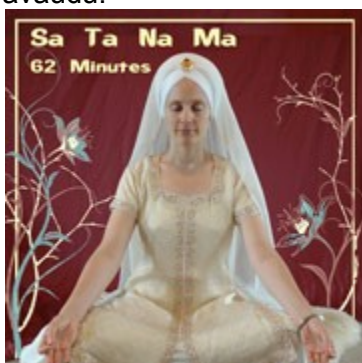
terveysgurut, tohtorit nimeltä: Mehmet Oz, Daniel Amen ja Mark Hyman. Tilaisuus käsitteli hyvää oloa ja terveyttä. Asiassa ei sinänsä mitään, mutta

nämä tohtorit kannattavat idän uskontojen harjoituksia terveyden hyväksi. Tri Oz mm. kannattaa Reiki -parantamista. Tri Amen esim. propagoi itämaisen Kriya Kirta joogan puolesta.

Tämä jooga kuuluu Kundalini, eli käärmevoima, harjoituksiin, jossa nimi Sa-Ta-Na-Ma on mantrana. Mantroja Sat Nam (määritelmä: Sat Nam on identiteettini ja vetoan ikuiseen Totuuteen (jumalaan, jumaluuteen) joka asuu meissä kaikissa) - ja Sa-Ta-Na-Ma (nimi tarkoittaa: äärettömyys – elämä – kuolema – jälleensyntymä) käytetään oman sisäisen jumaluuden löytämiseen ja saavuttamiseen. Nimiin liitetään käsitteet totuus ja rakkaus, se on Jumalan nimi Sanskritin kielessä.

Toistamalla mantroja mietiskelyn aikana päästään lähelle jumaluutta ja lopulta saavutetaan pelastus. Näissä idän uskontojen opeissa esiintyy ”rakkaus” -sana keskeisesti, aivan kuten karismaattisuudessakin. Sanan raamatullinen merkitys, joka on ainoa todellinen rakkaus -sanan määritelmä, ei kuitenkaan avaudu.

Kontemplatiivinen rukous on mietiskelytekniikka, otettu aikanaan katoliseen mystiikkaan idän buddhalaismunkeilta ja sitä esim. Rick Warren suosittelee. Mantrana voidaan käyttää vaikka Jeesus -nimeä. Sitä kuvataan ”hiljaisuuden rukouksena”.

Eräs määritelmä kertoo: ”...ihminen rakastavasti kääntyy sisäisen ohjauksen puoleen ja on avoin kuuntelemaan jokaisen ihmisen sisällä loistavaa jumaltietoisuutta ... Rukoilemisen avulla ihminen lujittaa rakkauden sidettä Jumalaan, kunnes ihminen on yhtä Jumalan korkean energian kanssa. Rakkaus muuttuu rakastajan eli rukoilijan ja Rakastetun eli Jumalan yhdentymisen kautta lopulta autuudeksi. Autuus on

korkea ykseys-kaikkeus tietoisuus, josta voidaan käyttää myös nimitystä kontemplatiivinen rukous. Kontemplatiivinen rukous on olemista ja elämistä Jumalassa, jossa normaali rukoilemisen merkitys on muuttunut. Kontemplatiivisen rukouksen tietoisuuden tilassa ihmisen tajunta on laajentunut sielutietoisuuteen. Ykseyden vihkimyksen kautta ihminen lunastaa lopulta oman jumalallisen perintönsä, joka on pysyvä rakkaus-autuus-tietoisuus.” Voidaan myös sanoa, että menetelmän kautta pyritään kuulemaan Jumalan ääni omassa sisimmässä, omassa mielessä, Raamatun äänen sijasta.

Tähän liittyy yhteys karismaattisessa ja myös uusevangelisessa liikkeessä suosittuun opetukseen: älä arvioi, älä ajattele, ota vain vastaan, mene mukaan, jne. Tarkoitan siis oman tietoisien ajattelun omaehtoista lakkauttamista, joka esim. idän uskonnoissa on mietiskelyn

kehityksen” perusedellytys. Tätä samaa edustaa kontemplatiivinen rukousmenetelmä. Karismaattinen liike edellyttää seuraajiltaan samaa asennetta, jotta ”Jumalan läsnäolo” koettaisiin. Kyseessä on mitä suurimmassa määrin New Age -liikkeen vaikutus samanlaisen menetelmän ja kokemuksen muodossa.

Mm. Rodney Howard Brownin edustama ”nauruherätys” (hervoton nauraminen) on idän uskonnoissa tunnettu kokemus. Em. henkilön kokoustallenteista käy ilmi mm., kuinka hän koskettaa ihmisiä hindu-uskonnon ”shaktipat” -tavalla, jossa henkinen energia voidaan välittää kosketuksen kautta. Kosketuskohdat ovat yhteydessä erityisiin kundalini (käärmevoima) energiapisteisiin joita on esim. otsalla ja vatsan seudulla. Kun kristilliset kulissit poistetaan niin näiden karismaattisten ”gurujen” ja idän uskontojen gurujen toiminta on

kautta saatavan ”henkisen

käytännössä samanlaista.

Ajassamme suosittu kristillinen opetus vahvistaa itsekeskeisyyttä. Jotta ihmisen merkitys kasvaisi pitää Jumalasta tehdä aina enemmän ihmisenkaltainen. Tähän liittyen nykyiset käytännöt ja opetukset himmentävät lisääntyvästi Jumalan kirkkautta ja pyhyyttä vähentäen samalla ihmisen syntitilan vakavuutta ja ehdottomuutta.

Aikamme suosituimmissa kristillisissä kirjoissa, sen lisäksi että joissakin niistä on aivan kunnollistakin asiaa, perustaksi nousee kuitenkin ajatus, että koska ihminen on niin ihmeellinen, erityinen ja Jumalalle arvokas, Hän pelasti ihmisen.

Raamatun evankeliumi taas lähtee aina siitä, että koska Jumala on käsittämättömän armollinen ja hyvä Hän pelasti arvottoman ihmisen.

Tässä on tapahtunut ilmiselvä painopisteen muutos jumalakeskeisyydestä ihmiskeskeisyyteen. Rakkautta sanana ja Jumalan rakkautta korostetaan, mutta se poljetaan tomuun kuvaamalla sitä ihmiskeskeisyydestä käsin.

Esim. Max Lucado kirjoittaa: ”Jumala on hulluna sinuun” (Armon kantamana, Päivä, 2005). Jumalan rakkaus ilmestyi Kristuksessa synnin sovituksiksi – se korjaa ihmisen kadotetun aseman Jumalan edessä, mutta sitä ei sovi kuvata

ihmiskeskeisesti sielullisen kiihkeänä rakkaussuhteena Luojan ja luodun välillä, kuten tässä ajassa tehdään.

Ajassamme vahvistuvat:

-Jumalan pyhyiden häpäiseminen (se tehdään ovelasti puhumalla rakkaudesta ihmiskeskeisellä tavalla).

-Synnin vakavuuden ohittaminen (synti ja sovitus mainitaan, monesti ikään kuin sivuseikkana, itsestäänselvyytenä, johon ei tarvitse hukata palstatilaa eikä aikaa).

-Omien tunteiden ja tuntemusten auktoriteettiasema.

-New Age ajatusten ja käytäntöjen sekoittuminen kristillisyyteen ja sen kautta idea ihmisen jumaluudesta (New Age uskonnoissa jokaisen ihmisen sisällä on jumaluus. Uuskristillisuus, tarkoittaen äärikarismaattista ja uusevankelista liikettä kuvaa samaa asiaa: olen kristus / jumala, kuulun kristusjoukkoon, yms.).

-Valtateologia joka on kuviteltu kristillisyyden läpilyönti maailmanlaajuisesti ns. Pyhän Hengen vuodatusten eli ”herätysten” kautta ja pyrkimys johtavien asemien valtaamiseen yhteiskunnan eri osa-alueilla.

Juhani Aitomaa